

Міністерство освіти і науки України
Інститут педагогіки НАПН України
Інститут філософії НАН України
Інститут історії України НАН України
Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

ОСВІТА І НАУКА В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

**МАТЕРІАЛИ
Всеукраїнської наукової конференції**

24-25 листопада 2017 р.

Частина I

Дніпро
2017

УДК 303
ББК 63.3
О 72

Редакційна колегія:

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Іщенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., в.о. завідувача кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Горбатенко Володимир Павлович, д.політ.н., проф., заступник директора Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України

Касьянов Георгій Володимирович, д.і.н., проф., зав. відділу новітньої історії та політики Інституту історії України НАН України

Пометун Олена Іванівна, д. пед. н., проф. член-кореспондент НАПН України, головний науковий співробітник відділу суспільствознавчої освіти Інституту педагогіки НАПН України.

Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

О कोरोков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Вершина Вікторія Анатоліївна, к.філос.н., доц., доцент кафедри філософії, заступник декана факультету суспільних наук і міжнародних відносин з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри політології та міжнародних відносин Університету імені Альфреда Нобеля.

О 72 Освіта і наука в умовах глобальних трансформацій. Матеріали Всеукраїнської наукової конференції. 24-25 листопада 2017 р., м.Дніпро. Частина I. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2017. – 374 с.

У збірник вміщено матеріали Всеукраїнської наукової конференції «**Освіта і наука в умовах глобальних трансформацій**», що присвячені осмисленню стану та проблем сучасної освіти і науки в Україні та у світі, визначенню дієвих заходів та оптимальних шляхів подолання негативних явищ в освітній та науковій сферах. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2017

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2017

тизации (четко определяющей способ выполнения) до самой общей формулировки (позволяющей студенту самому варьировать как постановку задания, так и способ его выполнения). Самостоятельная работа может выполняться студентом на аудиторных занятиях и во внеаудиторное время. В работах многих авторов предложены различные варианты разбиения самостоятельной работы студентов на ее разновидности (круг охватываемых рассмотрением разновидностей варьируется в зависимости от контекста рассмотрения) и классификация этих разбиений. Опустим подробный анализ разновидностей самостоятельной работы и выделим только три основные ее составляющие: 1) работа студента по самостоятельному решению поставленных задач обучения на аудиторных занятиях, определенная и регламентированная учебным планом и программами учебных дисциплин; 2) работа студента по самостоятельному решению поставленных задач обучения во внеаудиторное время, определенная и регламентированная учебным планом и программами учебных дисциплин; 3) неучтенная в учебном плане и программах учебных дисциплин работа студента во внеаудиторное время по самостоятельному решению задач, включающих в себя функцию обучения (это научно-исследовательская деятельность, получение знаний в тематических кружках под руководством преподавателей и прочее). Одной из основных целей современной системы образования (в том числе и высшего технического) является формирование навыков к самообучению, самостоятельному управлению развитием своей личности, творческому и эффективному решению сложных задач. Одним из ключевых факторов в комплексе действий по достижению этой цели, тем рычагом, который может существенно повысить эффективность обучения, перевести его на новый качественный уровень, является самостоятельная работа студентов. А так как самостоятельная работа в высшей школе (это также отмечено рядом авторов) именно тот вид обучения, у которого в настоящее время по сравнению с другими наименее раскрыт потенциал, то актуальна разработка подходов к его совершенствованию.

В докладе предлагается рассмотрение путей совершенствования самостоятельной работы студентов как вида обучения в высших учебных заведениях, подготавливающих профессионалов технических и естественных специальностей. Выделены три аспекта повышения эффективности самостоятельной работы студентов: 1) систематическое увеличение объема этой работы в ходе обучения и видоизменение ее содержания; 2) методически обеспеченное, изменяющееся от этапа к этапу сопровождение самостоятельной работы студента преподавателем; 3) реформирование существующей системы организации самостоятельной работы студентов. Эти аспекты рассмотрены для обозначенных выше трех основных составляющих самостоятельной работы. Главная цель представленного анализа и вносимых предложений не столько в развитии педагогической науки, сколько в активизации обсуждения назревших практических вопросов совершенствования обучения в высшей школе.

Н. К. Дьяченко, А. С. Бетхудова, В. М. Грачова

ВИЩА ОСВІТА ЯК ІНВЕСТИЦІЯ У ВЛАСНЕ МАЙБУТНЄ

Вища освіта є складовою системи освіти України, що регулюється Законами України «Про освіту» та «Про вищу освіту». Вона забезпечує фундаментальну наукову, професійну та практичну підготовку студентів і є важливою ланкою в державі. Університети й вища освіта взагалі – це основа для всебічного розвитку держави й суспільства. Події останнього часу в Україні засвідчили про необхідність її реформування.

Завдання вищої освіти формуються, виходячи з пріоритетних напрямків розвитку держави з урахуванням особливостей соціально-економічного розвитку та загальноосвітніх процесів та тенденцій. Україна, слідуючи цим тенденціям, намагаєть-

ся будувати нову економіку, засновану на верховенстві двох основних потенціалів – наукового та інтелектуального. Загальнокультурна місія освіти щодо збереження історично сформованого, самобутнього національного і культурного надбання поєднується з чисто ринковими відносинами. У країнах з ринковою економікою, де форми взаємодії ринку освітніх послуг як економічного виміру освіти та загальнокультурної місії освіти в основному склалися, все ж існують певні проблеми [2]. За таких умов значення вищої освіти виходить на принципово новий рівень, і усвідомлення значущості даного інституту вимагає невідкладних дій з боку держави.

Сьогодні високорозвинені держави світу переконливо демонструють, наскільки важливою є система вищої освіти для здійснення структурних перетворень та інноваційного розвитку. Відповідно до щорічного звіту ООН конкурентоспроможність країн світу у XXI ст. визначатиметься не природними і навіть не фінансовими ресурсами, а кваліфікацією робочої сили. Не випадково Японія, що претендує на світове лідерство, оголосила про готовність переходу до обов'язкової вищої освіти. Тому головною метою кожного вищого навчального закладу країни повинна стати великомасштабна діяльність із підвищення освітнього рівня нації, оскільки незворотність реформ можлива тільки при підготовці не менше 25% працездатного населення до нових соціально-економічних умов [4].

Вища освіта як феномен соціокультурної реальності має величезні потенційні можливості щодо збереження та нагромадження знань, духовних цінностей і надбань національної культури, вона відіграє провідну роль в ідентифікації суспільства та є рушійною силою економічного розвитку будь-якої держави. В умовах побудови грамотної економіки інтелектуальний потенціал визначається рівнем розвитку освітньої і наукової сфер, станом культурної та духовної спадщини, адже в його основі закладена природна здатність акумулювати знання, генерувати нові ідеї, що стають основним джерелом економічного зростання. Вища освіта, що є базовим елементом інтелектуального потенціалу, відповідає за стан освіченості суспільства, його здатність до розвитку та самовдосконалення.

Освіта є процесом накопичення наукових знань, практичних умінь та навичок, що, у кінцевому результаті, формує загальне враження стосовно рівня розвитку, розумово-пізнавальної та творчої діяльності особистості. Вища освіта є систематизацією та вдосконаленням здобутих у процесі отримання знань та умінь в початковій та середній школі, з метою найефективнішого їх використання, шляхом перетворення результатів своєї праці на важелі забезпечення власної конкурентоздатності. Вища освіта завжди була і залишається інвестицією у власне майбутнє, а знання – найбільш вагомим здобутком, валютою, яка ніколи не знеціниться.

Система вищої освіти України є унікальною формацією – незважаючи на залишковий принцип фінансування, який не давав змоги задовольнити елементарні потреби освітянської сфери, громадяни України отримували відносно якісну освіту. Тим не менш, постійне ігнорування потреб системи вищої освіти не могло, у кінцевому рахунку, не відобразитись на її стані, що яскраво демонструє тенденція останніх років до стрімкого зниження якісних та кількісних показників вищої освіти.

З кожним роком в Україні посилюється тенденція до зменшення ВНЗ. Так, загальна кількість ВНЗ I–II рівнів акредитації на 2004 р. становила 619 закладів, а у 2014 р. – 478. Кількість ВНЗ III–IV рівнів акредитації за аналогічний період скоротилась менш помітно – на 22 заклади. Таким чином, ВНЗ I–II рівнів виявились неспроможними забезпечити наповненість наявних студентських місць [3].

Подаючи документи на навчання, кожен абітурієнт розраховує отримати якісну, фундаментальну освіту. Вищі навчальні заклади намагаються повною мірою забезпечити комфортне навчання. Питання матеріального забезпечення сектора вищої освіти особливо гостро постало з переходом до інноваційної моделі економіки – вимоги до ВНЗ помітно зросли, а рівень фінансування залишився практично без змін. Загалом, організація навчального процесу вишів України характеризу-

ється негативною тенденцією, що спричинено незадовільним станом матеріально-технічної бази та низьким рівнем інноваційності освіти

Підсумовуючи викладений матеріал, очевидним є той факт, що найбільш руйнівним та загрозовим чинником для вищої освіти є відсутність розуміння потреб у реформації освітньої сфери перед інноваційними процесами. Неспроможність зрозуміти принцип дії європейських освітніх програм і всю важливість їх закріплення в Україні виливається в неконтрольовані та контпродуктивні дії щодо реформації освітянського сектора. Виходом з даного становища може стати докорінний перегляд сутності організації освітнього процесу, з подальшою модернізацією сектора вищої освіти з урахуванням європейських і світових досягнень. Крім цього, варто звернути увагу на оновлення системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації науково-педагогічних та керівних кадрів сфери вищої освіти. Стосовно матеріального забезпечення університетів, негайного втручання з боку держави вимагає стан будівель та споруд, що є на балансі ВНЗ. Не рідкістю, на жаль, є використання навчальних та інших площ не за призначенням: у багатьох гуртожитках приймають на поселення осіб, які не мають відношення до ВНЗ, як більш фінансово вигідним, їм надається перевага перед студентами; часто університети здають в оренду бібліотеки та їдальні, заохочуючи введення цінової політики орендарів.

Освітні послуги – це товар, який постійно оновлюється, на відміну від природних ресурсів. На торгівлі освітніми послугами США, Велика Британія, Австралія, Франція, ФРН, заробляють понад 100 млрд. дол. щорічно. Проте, ці країни здійснюють і великі вкладення в освіту. Тому становище в країні освітньої системи є доленосним для самої країни і кожного громадянина, вона разом із наукою визначає наше майбутнє [1].

Список використаних джерел

1. Белл. Д. *Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования* / Перевод с английского. Изд. 2-ое, испр. и доп. – М.: Academia, 2004. CLXX, 788 с. 2. Боголіб Т. М. *Модель фінансування й організація діяльності вищого навчального закладу* / Т. М. Боголіб // *Фінанси України*. – 2009. – № 8. – С. 40–50. 3. *Консолідований рейтинг вузів України, 2014 рік* // *Освіта.юа*. – 2014. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://osvita.ua/vnz/rating>. 4. Тоффлер О. *Будущее труда. Новая технократическая волна на Западе* / О. Тоффлер. – М., 1986. – С. 250 – 275.

В. І. Лимаренко

МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО МИСТЕЦЬКОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Тенденції розвитку високих технологій зумовлюють зростання їх ролі у розвитку людства. Тому необхідно модернізувати інформаційно-освітнє та наукове середовище навчального закладу та привести його у відповідність до сучасного рівня розвитку науки, технологій і виробництва. Саме «хмарні технології», які є нині передовими технологіями інформаційного суспільства, можуть відіграти роль провідного інструменту інформатизації освіти.

Під час розроблення і впровадження програмних засобів та мережевих технологій у вищих мистецьких навчальних закладах складними, навіть у наш час, залишаються питання наявності сучасних комп'ютерів і програмного забезпечення, технічної підтримки працездатності інформаційних продуктів, забезпечення вибіркового авторизованого доступу студентів до конкретних мережевих ресурсів. Традиційні методики потребують, як правило, використання сучасного обладнання, впровадження дорогих програмних продуктів, а також наявності в штатному розписі посади системного програміста для їх підтримки та періодичного оновлення. Методика, яка ґрунтується на технології «хмарних обчислень», дає можли-

<i>Огородник Н.Є.</i> До питання про рівні володіння англійською мовою майбутніми моряками	54
<i>Сабатовська І.С., Бутиріна А.О.</i> Формування професійної компетентності майбутніх фахівців медичного профілю.	56
<i>Петрова М.Ю., Портной М.А., Егорова С.Ю.</i> Проблема стресса у студентів вузів и способы её решения.	58
<i>Вівчаренко М.А., Жерносекова І.В.</i> Вища освіта: проблеми та перспективи розвитку.	60
<i>Бойко З.В.</i> Географічний аналіз розміщення вищих навчальних закладів (На прикладі Дніпропетровської області, 2016).	61
<i>Гончарук В. В.</i> Концептуальні засади формування екологічної культури майбутніх учителів природничих спеціальностей.	63
<i>Домнічев М.В., Нестеренко О.В., Комісаренко Т.А., Білаш В.</i> Рекомендації щодо організації викладання курсу БЖД.	65
<i>Іконнікова М.В.</i> Основні засади професійної підготовки філологів в Україні	66
<i>Єгорова О.В.</i> Вища освіта США у засвоєнні методології кваліфікаційного профілю ступеня (DQP).	68
<i>Капертехова Л.В.</i> Теоретичні аспекти формування професійної культури у майбутніх медичних сестер	69
<i>Лабуткина Т.В.</i> Самостоятельная работа студентов, пути раскрытия ее потенциала.	70
<i>Дьяченко Н.К., Бетхудова А.С., Грачова В.М.</i> Вища освіта як інвестиція у власне майбутнє.	71
<i>Лимаренко В.І.</i> Методика застосування хмарних технологій в освітньому процесі вищого мистецького навчального закладу.	73
<i>Уманець О. В.</i> Дистанційне навчання в системі сучасної вищої освіти.	75
<i>Перцева Н.О., М.К. Рокутова, И.В. Тищенко, Марциник Е.Н.</i> Самостоятельная работа – неотъемлемый компонент учебного процесса по дисциплине «эндокринология»	77
<i>Разумний Р. В., Фастовець О. О.</i> Щодо проблеми викладання стоматологічних дисциплін англійськомовним студентам-іноземцям.	78
<i>Симоненко Є.О., Жерносекова І.В.</i> Вища освіта: проблеми та перспективи розвитку.	80
<i>Стефіна Н. В.</i> Специфіка особистісної реалізації майбутніх педагогів – музикантів: досвід і перспективи.	82
<i>Червона Л.М.</i> Студентське самоврядування в контексті інституційного розвитку університету.	84
<i>Агарков С.Ф., Толстикова Е.А.</i> Использование кафедральной электронной библиотеки в самостоятельной работе интернов и курсантов Медицинской академии.	86
<i>Бондарева О.О., Тищенко І.В.</i> Навчання в українському медичному виші: погляд іноземних студентів.	87
<i>Бондаренко И.Н., Завизион В.Ф., Аверин Д.И.</i> Улучшение знаний студентов-медиков с помощью дополнительного курса онкологии.	89
<i>Толстикова О.О., Агарков С.Ф.</i> Компетентностный підхід у підготовці лікаря-інтерна на сучасному етапі.	91
<i>Хмельникова Л.И., Бильчук В.С.</i> Проблемы и перспективы обучения иностранных студентов – провизоров	92

Наукове видання

Науковий редактор

О.Ю.Висоцький

О 72 Освіта і наука в умовах глобальних трансформацій. Матеріали Всеукраїнської наукової конференції. 24-25 листопада 2017 р., м.Дніпро. Частина I. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2017. – 374 с.

У збірник вміщено матеріали Всеукраїнської наукової конференції «Освіта і наука в умовах глобальних трансформацій», що присвячені осмисленню стану та проблем сучасної освіти і науки в Україні та у світі, визначенню дієвих заходів та оптимальних шляхів подолання негативних явищ в освітній та науковій сферах. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

СПД «Охотнік» В.С.

49040, м. Дніпро, Запорізьке шосе, буд.40, к. 194.

Код за ДРФО 1708213264

· Свідоцтво И № 816689 від 01.01.2011.

Здано на складання 20.11.17. Підписано до друку 21.11.17. Формат 60x84/16.
Папір офс. Друк різнографічний. Гарнітура Times. Умовн.друк.арк. 29,82.
Умовн.фарб.-відб. 29,82. Обл.-видавн. арк. 30,05. Наклад 300 прим. Зам. № О_7453
